

14.

Изяснило се е небето,
Приятното слънце огрѣ,
И златни лучи по-полето
Съсъ щедра дѣсница разлѣ.

Природата се съживила,
И весела всичката тварь,
Въ сърдцето си е оградила,
За божията слава олтаръ.

Намъ всичкото напоминава,
Че пролѣтно врѣме дошло;
Дошло веселба да раздава,
Тамъ гдѣто царува тегло.

О, колко за насъ сж приятни,
Свѣтливитѣ тѣзи дни,
Слѣдъ бурнитѣ, мжчни прѣврати,
Студени и мрачни ноци.

